

купъ, Л. Д. 74 р. 241. 2) устрою шалашъ: Рѣшихъ ся да имъ струпамъ колкото по-скоро единъ колибка покрыта съ върхари. Р. С. 132. Колыба струпана отъ дѣбовы клоне и вѣйки. Л. Д. 73 р. 176. 3) скучу,—иваю: Бѣли-тѣ и нови ќаща на Орхание съ струпани на купъ. ib. 76 р. 133.—са, 1) собираусь, собираюсь толпами: Въ той день съ хъяди народъ ся струпа въ народный Метохъ. ib. 75 р. 285. 2) обрушусь,—шиваюсь: Кой знае какви бѣди могатъ да са струпать и на нашите глави. З. 84. Кога умрѣ Олга сичкы-тѣ грыжи ся струпахъ връзъ него. Р. 139. 3) скучусь,—иваюсь: Отъ много-то лушъ, кои-то ся струпватъ да спять въ една стая. Л. Д. 1870 р. 191.

Стрўпей с. м. струпъ: И глава-та на дѣтенце-то трѣбва да ся чисти както отъ маенинж-тѣ така и отъ струпей, кой-то повече оставя да ся натрупва отъ иѣкакво си лѣжливо пръснато суевѣrie. Той струпей може да ся отмажне ако ся помазва съ малко дръвено масло, Л. Д. 1870 р. 100. **Стрўпеле собир.** струпъ: Подсмѣдливанія, прищие струпеліе (кель) и всичкви други лошевини. ib. 69 р. 96.

Струполиж са и. св. **Струпалямъ са,** и. д. обрушусь,—шиваюсь; свалиюсь, валюсь: Огънть, като извѣриши своето си, захвана да намалява... Плѣвникъ-тѣ са струпули. Зк. 189. Той бѣше сѣдняжъ до единъ струполенж плѣвникъ. Р. 155. Бойове, злини и лошавини съ са струполиле надъ него. З. 158. Той са струполи изъ слѣбата (*свалился съ лѣстница*). **Струполене** с. с. обвалъ: На 7/1, Ноемвр. 1874 са случи едно страшно струполение отъ прѣспи свѣгъ. Л. Д. 1876 р. 20.

Струпъ с. м., съ ил. **Стрўпѣтъ,** може чо струпей.

Струпясамъ и. св. **Струпясамъ** и. д. покроюсь,—крываюсь струпъями: Това място обычно негноиева, испоѣль струписва. Л. Д. 1870 р. 93. Зрѣнце-то на цицѣ-тѣ има (родителка-та) струписано и отекло. ib. р. 96.

Струя с. ж. струя: Фуния-та трѣбва да са предпочита повече отъ умывателни-тѣ долапи, защо-то струи-тѣ на вода-та можемъ да измѣняваме по желание-то си. Л. Д. 1876 р. 114.

Струй са и. д. струюсь: Морфей да направи да са струи една божественна пара въ уморенъти ви членове (*de faire couler une vapeur divine dans tous vos membres fatigués*). Т. 57.

Стрѣвенъ пр. остервенѣлый: Това уединено вѣлче казвѣтъ овчари че ставало много по голѣмо и по стрѣбно, и силно отъ другія си братя. Гп. 185.

Стрѣвникъ с. м. остервенѣлый. **Стрѣвница** с. ж. эпитетъ медвѣда: Но са научи, майно ле, Зла мечка стрѣвница Та вечер късно